

Vprašanje avtomobilske ceste Sv. Jurij—Sevnica

Važna in neodložljiva zadeva.

Ze pred 40. leti se je mesto Celje in županstvo trga Planina nad Sevnico živo zanimalo za dosego zložne cestne zveze, ki bi spajala sevniško in planinsko kotlino z mestom Celjem. Kozjanski okraj je silno bogat na lesu in na rudah (železo, barve, cink itd.), a so ostala vsa ta naravna bogastva vsled pomanjkanja dobrih prometnih žil neizkoriščena. Tako je bila vožnja preko mestoma 25% presegajočega strmca 4 km dolgega hriba Jezerce in še hujšega brega čez trg Planino za vsako vožnjo skoroda nemogoča in nerentabilna. Kraji onstran Planine so se gospodarsko obrnili proti Sevnici in Zagrebu, čemur je kriva le gornja okolnost.

Na inicijativo mesta Celja je dal že svoječasni deželni odbor v Gradcu ta teren pregledati po sedanjem vodji gradbenega urada v Gradcu g. inž. Eichkitzu, ki je projektiral preložitev te ceste mimo hriba Jezerce preko železnice pri trgu Sv. Jurij v smeri že obstoječe občinske ceste po dolinici mimo Sv. Jakoba do vasi Rebre od koder bi šla cesta z največ 5% vzponom proti Podlešom in Jazbinvrhu na Dobje in bi prišla na staro banovinsko cesto pri sejmišču v Dobju.

Od tam bi se ta cesta nadaljevala po že obstoječi banovinski cesti do brega Planine, kjer bi se z malo serpentino izpeljala proti Sv. Vidu pri Planini s padcem do prvovrstne ceste Planina—Sevnica. Ze v prvih letih po ujedinjenju se je podpisani zavzel za to, da se spravi strateško važni cestni projekt v pravi tir, je pa uspel šele s pomočjo bivšega okrajnega zastopa v Celju pod gerentstvom g. vlad. svetnika dr. Farčnika, ki se je za stvar živo zavzel, celo traso komisijončno ogledal in priporočal bivšemu oblastnemu odboru v izvedbo.

Oblastni odbor mariborski je pokazal mnogo zanimanja za ta važni projekt in je takoj poslal inženjerje, da znova ugotovijo možnost izpeljave projektirane trase, ki se je izkazala kot zelo ugodna. Oblastni odbor je na to votiral v svojem proračunu

znaten znesek za začetna dela. Tako so se mogla v najslabšem terenu dela pričeti in je danes izgotovljena nad 3 km 5 metrov široke tlakovane ceste, ki je dala poprej zapušteni dolinici čisto novo in prijazno lice. Dograditev te zelo važne ceste ni samo velikega gospodarskega pomena za okraje Sevnica, Laško, Kozje in Celje, temveč bo eminentne tujsko-prometne važnosti kot avtomobilska cesta prvega reda, ki bo po najkrajši progji vezala srce savske banovine s severnim delom dravske in s severno državno mejo, a to z največjim vzponom 5%.

Po ukinitvi oblastne samouprave je to važno delo došlo malo v zastoj, ki ga je pa treba z vso silo odpraviti. Čim so bili izvoljeni na podlagi zakona o samoupravnih cestah okrajni cestni odbori, se je okrajni cestni odbor celjski zavzel za nadaljevanje te gradnje in votiral v svojem proračunu za leto 1930. 300.000 Din kot prvi prispevek k nadaljevanju gradnje te važne prometne žile, istočasno pa je naprosil bansko upravo za enak prispevek. Če bi se otvorili ti krediti, bi se dogradila ta cesta od Sv. Jurija do začetega dela nad Sv. Jakobom do Dobja in projektirani odcepek od Reber do Sv. Ruperta in bi bila ta cesta z enako aktivnostjo v celoti dograjena v letu 1932. Za izvedbo tega načrta je posebno ugodno, da so dali posestniki ves svet, ki se bo rabil za preložitev in razširitev ceste, brezplačno na razpolago. Ob cestni trasi se nahajajo dobri kamnolomi, v katerih se bo brez vsake odškodnine lomil kamen za tlakovanje in nasip.

Kakor prej oblastna uprava, je pokazala tudi kr. banska uprava interes in je že dala traso ogledati po gradbenem svetniku g. inž. Fischerju, ki je obljubil, da bo ukrenil vse, da se manjkajoči načrti izgotovijo in čimprej začne z delom na terenu, da ne pridemo v jesenski deževni čas s kratkimi dnevi.

Kraljevska banska uprava se nujno naproša, da pospeši začetek letošnjih gradbenih del, tako da bi se vsaj v juliju delo nadaljevalo. Naprošajo se istočasno vse trgovskopospeševalne in tujsko-prometne ustanove, da se za ta važni cestni projekt zainteresirajo in zastavijo svoj vpliv za čim hitrejšo izvedbo načrta.

Josip Drogenik.

Beseda naših srednješolcev

(Resolucija, sprejeta na rednem občnem zboru SJSU, župe za Slovenijo, v Celju, dne 30. junija.)

Stoletja in stoletja je Slovenec tlačil tuju-Nemcu, ki ga je gmotno izkoriščal, duševno pa upropaščal, hoteč ga potujčiti. V tej dobi tihega trpljenja se je oblikovala slovenska narodna duševnost, ki vidi povsod le črno, nima svoje izrazite volje ter z mrtvim odporom odbija besne napade tujca. V zvezi s tem pa je rastla ljubezen do domače grude in materinega jezika. Počasi pa je v trpljenju in zatiranju vzrastla želja po svobodi in enakosti. Prvič se je uresničila vsaj delno, ko se je obmorski del Jugoslavije združil svoboden pod Napoleonovo Ilirijo. Žal le prekratko dobo je trajala ta svoboda. Po novem trpljenju in vihri svetovne vojne se je sto let pozneje osvobodil Slovenec in skupno s Hrvati in Srbi ustvaril Jugoslavijo.

Nov položaj pa nam nalaga novo delo, zato se ne moremo nasloniti na preteklost, ampak si moramo ustvariti svoj lastni program in zavzeti svoje lastno stališče povsod — a vse skupaj mora prevzeti globoka misel dela za domovino — Jugoslavijo.

Prva in naša najvažnejša naloga je, da rešimo naše narodno vprašanje, ki je za nas ob germansko-romanski meji še posebne važnosti, kajti le če si bomo vsi na jasnem o naših narodnih idealih, bomo mogli delovati naprej v smislu našega dosedanjega programa in šele tedaj bomo mogli govoriti o svojem pokretu.

Slovenstvo napram Jugoslovenstvu in Vseslovanstvu. Majhen narod smo, od povsod nas obdajajo tujci Nemci, Italijani in Madžari, le na jugu se stikamo z brati po rasi in krvi, veže nas isti jezik in skupna zgodovina. V tem položaju je že jasen odgovor, oklenimo se brata, da bomo rešili sebe in ne rešujemo sebe s tem, da se branimo brata in skupnosti ž njim. Kričava gesla lahko slišimo vsak dan, da nam »jemljejo jezik in vero«. Pustimo jih, ne dajmo se prevarati! To je laž, ki mami ljudstvo, ga vodi na pot sovraštva in razkola. Toda zgodovina se ne ozira na mržnjo, ona se ozira na delo za skupnost in napredek. Naša naloga je, da se spojimo s Hrvati in Srbi v nov,

etično in kulturno močnejši narod — v Jugoslovene. Le na ta način si moremo ohraniti svobodo in enakopravnost. Mi ne bomo zatajevali s tem svoje narodnosti in jezika, ampak zatajili bomo le razkol in mržnjo, ki jo je stoletja sejal med nami tujec.

Našega odnosa napram ostalim Slovanom ne kažimo v navdušenih govorih, raje čitajmo njih književnike, zasledujmo vsa narodno-gospodarska in kulturna gibanja pri njih, učimo se njih jezikov ter se tako z delom oddolžimo tej nalogi. Povsod pa zahtevamo, da se naj poučujejo v srednjih šolah vsaj neobvezno slovenski jeziki, povsod branimo čast Slovanstva. Edino v delu za skupnost je rešitev vseh Slovanov.

Enako važno kot vprašanje našega odnosa napram Hrvatim in Srbom ter ostalim Slovanom pa je naše obmejno vprašanje in vprašanje naših zasužnjenih bratov. Od zgodovinsko usodne pogodbe v Rapallu in še usodnejše samoodločitve na Koroškem se vleče nepretrgana veriga trpljenja slovenskega naroda. Nešteto je bilo manifestacij, ki so palile naše duše do obupa in nas končno z množico besed utrujale. Pri vsem tem pa nismo zmogli onega, kar se je pred vojno kljub vsemu pritisku zbralo za narodno ogrožene kraje. Žalostno sliko v tem pogledu nam nudijo naša narodno-obrambna društva. Tu se moramo popolnoma nasloniti na preteklost, ki nam s svojo bogato narodno-obrambno izkušnjo jamči za uspeh, mi pa z delom podpirajmo prvobornost na tem polju — Ciril-Methodovo družbo.

Z ozirom na položaj, ki je zgoraj opisan, slovensko napredno dijaštvo, zbrano na občnem zboru S. J. S. U. župe za Slovenijo dne 30. VI. 1930.:

Manifestira skupnost vseh Jugoslovenov, smatrajoč vse razlike, nastale le pod pritiskom tujcev.

Zahteva pouk slovenskih jezikov v višjih razredih srednjih šol.

Poziva vse dijaštvo, da se organizira, kajti le v skupnosti se navadimo samostojnega dela.

Najodločneje odklanja trditve o »Italijanski Primorski« in »Nemškem Koroškem«, zavedajoč se, da so ti kraji naši in da naši morajo ostati! Z ozirom na to pa poziva vse Slovence na narodno-obrambno delo. Imejmo pred očmi, kako kruto se maščuje naša najmanjša nepriprav-

Tast Kondelik in zet Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

83

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Mojster Kondelik je namršil obrvi. »Lepa reč! On je bil najvestnejši najemnik. Sedaj mi uide. In tako naglo! Potemtakem mi ostane stanovanje četrta leta prazno. Takoj jutri moram iti tja, da obesi hišnik tablico. Morda vendar kdo to najme, če Bog da. Čeprav niso stranke, ki najemajo stanovanja pred selitvijo, mnogo vredne. To je stara stvar. Bodiš da so izbirčni ljudje ali pa ne plačajo radi, kadar morajo...«

Gospej Kondelikovi pa ni šlo za to, da pride tablica na vrata. Smatrala je nepričakovano selitev iz stanovanja gospoda Karaska naravnost za božji migljaj. Posledica te selitve je lahko izpolnitev njene vroče želje.

Onega večera, ko je prišlo skozi odprta okna v spalnico vsaj nekaj svežega nočnega zraka po dnevni soperici in ko je mojster legel, se je mudila gospa še nekaj časa v sprednji sobi in ko je pristopila k soprogi postelji, je bila že v svežem, bellem nočnem perilu, ki je sladko dišalo po levanduli. Sklonila se je k

mojstru, poljubila ga iskreno, sedla je na rob postelje in je rekla:

»Stari, ne deni tablice na vrata.«

Gospod Kondelik je vprašujoče pogledal soprogo.

»Glej, stari«, je nadaljevala gospa Kondelikova, »kdo ve, koga bi dobil. Bolje je počakati, nego dati v zadnjem hipu stanovanje v najem. Morda bo tudi treba kaj v njem popraviti. In zato mislim, da ne bi bilo nobene škode, ako ostane do listopada prazno. Za tako majhno, prijazno stanovanje dobiš strank na izbiro — morda se oglasi še kak znanec. In med tem časom, ko se tam vse pomiče in osnaži, bi lahko jaz —«

»Kaj pa, Beti?« je vprašal mojster in se je malo umaknil, da ne bi gospa sedela na samem robu.

Gospa Kondelikova se je pomaknila nekoliko naprej.

— bi lahko jaz postavila tja kako posteljo in mizico in kak stol — in bi lahko tam spala, da bi bila pri Pepici — veš, samo v najhujšem času, ko me bodo tam potrebovali. Kakor

da bi bil Bog poslal to selitev...«

»Za božjo voljo, ti hočeš zopet zbežati od mene? In s hišno opravo?« je zaklical mojster, toda ne z izrazom nepremagljivega govora.

»Pojdi, pojdi — zbežati! Stari!« je rekla dobrovoljno gospa Kondelikova. »Samo da bi me imeli pri roki, ko pride ura. In tu ostane vse, kakor je. Pod streho imamo kako staro posteljo —«

»Pod streho so vedno stare postelje«, je pripomnil nehote mojster Kondelik.

»No, vidiš, in kaka mizica tudi in stol. — Tu ostane vse, kakor stoji in leži. Ne misli, da ne bi hodila domov. Kaj še! Toda lahko bi ostala kadarkoli na Vinogradih in vendar ne bi bila Vejvari napoti. No, kaj praviš k temu?«

»I no, naj pa bo, Beti, ker imaš toliko skrbi«, je privolil mojster Kondelik in je zavrnil gospej ovratnik none srajce. »Že vidim, da ne moreš biti brez poletnega stanovanja. Mi vsaj izleti za teboj ne bodo prišli tako drago.«

»Hvala, stari«, je rekla gospa Kondelikova, sklonila se je nad možem in mu zopet pritisknila na ustnice vroč poljub.

»No, in luč ugasni, Beti«, je kon-

čal mojster Kondelik — —.

To noč je spala gospa Kondelikova zelo zadovoljna. Vendarle bo pod eno streho s Pepico.

XXXVII. »Inšpekcija«.

Drugič se je torej pripravljala gospa Kondelikova z doma, toda to pot drugače kot pred odhodom v Črni Kostelec. Tedaj je sicer tudi hitela, da bi bila skoro že proč od Prage, toda v oni naglici je bilo nekaj prisiljenega, sitnega. Njena pot v Kostelec je bila podobna bolj begu nego veselemu odhodu na letovišče. Toda sedaj, ko je mojster Kondelik privolil, da se za par tednov usidra v stanovanje Karaskovih, je znašala svojo »balo« začasno stanovanje skoro z otroškim veseljem. Samo da bi že bila tam. In veselila se je, kako bo Pepica debelo gledala. Zakaj to je moralo biti za Pepico presenečenje.

»Zato te prosim, stari«, je rekla gospa mojstru Kondeliku takoj zjutraj pri zajutreku, da ne zineš nikomur niti besedice, veš? Niti Vejvari, Pepici pa še sploh ne. Kar tja pošljem — mnogo tega ne bo, stari, ne boj se — zložimo za sedaj na skrivaj pod streho, da ne bo nihče zvedel, in ko bo šla gospa Karaskova proč — takoj s tem doli, v stanovanje. Potem

ljenost ob usodnih zgodovinskih dogodkih. Spominjamo se vedno na Primorsko in Koroško, kjer je naš življ narodno neprobujen in gospodarsko odvisen podlegel tujcu!

Okoliški občinski svet

V soboto 5. t. m. od 20.15 do 21.15 se je vršila v občinski posvetovalnici na Bregu redna seja občinskega sveta celjske okolice pod predsedstvom župana g. Mihelčiča. Po odobritvi zapisnika zadnje seje, ki se je vršila 28. maja, so sledila poročila odsekov.

Stavbni odsek. Dela za gradnjo stranišča na okoliškem pokopališču so bila oddana edinemu ponudniku g. stavbeniku Neradu za 8.331 Din.

Cestni odsek. Samostan sv. Jožefa je napravil za cerkvijo pot in plot brez dovoljenja občine. Občina zahteva, da mora samostan podpisati reverz, da bo v slučaju regulacije odstopil brezplačno potrebni svet in umaknil plot na regulacijsko črto. — Glede razširjenja hodnika za pešce ob državni cesti v Gaberju bo občina pozvala interesente, da se izjavijo, pod kakimi pogoji bi odstopili svet za razširjenje hodnika, nato pa bo sestavljen načrt in proračun za to delo. Za razširjenje je v letošnjem proračunu na razpolago 50.000 Din.

— Občina namerava razširiti tudi cesto, ki vodi od državne ceste v Sp. Hudinji mimo trgovine g. Zidanška na okoliško pokopališče. Gosp. Zidanšek je pripravljen brezplačno odstopiti potrebni svet, telefonska in telegrafska terenska sekcija v Celju pa bo naprošena, da premesti brzojavni drog ob cesti. — Okoliška občina bo pozvala mestno občino, da bi uredila na mestni strani državne ceste v Gaberju hodnik za pešce. — V zvezi z razširjenjem ceste pri občinski stanovanjski koloniji pod pokopališčem bosta pozvana mejaša gg. Jindra in Škorja, da se izjavita, če in pod kakšnimi pogoji bi odstopila potrebni svet. — Okoliška občina bo skušala skupno z mestno občino izvesti kanalizacijo na cesti pod bolniškim pokopališčem.

Pokopališki odsek. Na okoliškem pokopališču je bilo lani napravljenih 15 rodbinskih grobov, ki so vsi oddani. Občina bo uredila še par rodbinskih grobov. Stavbni odsek bo pregledal prostor in oddal delo.

Obrtni odsek. Občinski svet se je izjavil proti krajevni potrebi za gostilniško koncesijo Marije Tratnikove na Lopati ter za avtobusno koncesijo avtopodjetnika Oskarja Žučka iz Ljubljane za progi Celje—Vransko—Ljubljana in Celje—Konjice—Slov. Bistrica—Maribor.

Finančni odsek. Občinski svet je naklonil naslednje podpore: Savinjski podružnici SPD v Celju 50 Din, za invalidsko tombolo v Celju 100 dinarjev, ruskim revežem 100 Din,

Zdravstvenemu domu v Celju 200 dinarjev, Gasilnima društvoma v Gaberju in na Lopati po 500 Din, Sokolu, Svobodi in Prosvetnemu društvu po 150 Din, Olepševalnemu in tujskoprometnemu društvu v Celju 1.000 dinarjev. Prošnja društva za osnovne šolske kuhinje za podporo je občinski svet odklonil. — Banska uprava bi sprejela reveža Stanislava Ocvirka v zavod za gluhoneme, če bi prispevala okoliška občina mesečno po 150 Din. Prispevek se bo plačeval in bo občina skušala doseči pri Ocvirkovih sorodnikih povračilo teh stroškov. — Prošnja gasilnega društva na Lopati za odpis takse na vino za zadnje veselico bo poslana na pristojno mesto. — Posestnik Ojstršek je pripravljen kupiti posestvo neke gluhoneme rodbine v Košnici in prevzeti vso rodbino razen dveh slaboumnih otrok na prevzitek. Posestnik bo moral pogodbeno zagotoviti prevzitek. — Bivša oblastna samouprava je zahtevala, da prispeva mestna občina celjska k stroškom za povečanje celjske

izolirnice 70.000 Din, okoliška občina pa 50.000 Din. Ker pa je dovolila mestna občina v ta namen le 42.000 dinarjev, bo prispevala okoliška občina 25.000 Din. — V smislu novega zakona o narodnih šolah bo plačevala okoliška občina učiteljem okoliške deške osnovne šole mesečno po 300 Din, učiteljicam v dekliški šoli šolskih sester pa po 200 Din.

Razni predlogi. Okoliška občina bo pristopila h krajevni protituberkulozni ligi v Celju kot ustanovnica s prispevkom v znesku 1.000 Din; župan je priporočal občinskimi odbornikom, da pristopijo k ligi kot člani. — Občina bo renovirala svojo hišo v Gaberju. — Prošnja g. Omladiča v Sp. Hudinji glede naprave kanala na njegovem dvorišču je bila odkazana stavbnemu odseku; istotako tudi vprašanje gradnje javnega sranjšča v Gaberju in razširjenja otroškega vrta. — Župan je sporočil, da je odložil občinski odbornik in finančni referent dr. Godnič mandat, ker se je preselil na Vransko. Sledila je še tajna seja.

DOMAČE VESTI

d Za železniško zvezo Slovenije z morjem. Včeraj se je vršila na Sušaku konferenca predstavnikov skoro vseh gospodarskih korporacij in organizacij dravske in savske banovine ter zastopnikov državnih in avtonomnih oblasti in sušaških gospodarskih krogov, da manifestirajo za železniško zvezo Slovenije z morjem. Govorili so sušaški župan Ružič, pomočnik direktorja ljubljanske železniške direkcije inž. Klodič, predsednik zagrebške trgovske zbornice dr. Vrbanič, predsednik ljubljanske zbornice za TOI Ivan Ogrin, predsednik Zveze trgovskih gremijev Josip Kavčič, predsednik Zveze industrijevcev za dravsko banovino Dragotin Hribar, ljubljanski župan dr. Puc, zagrebški železniški direktor Senjanović in drugi, ki so povdarjali nujno potrebo in veliki pomen zveze Slovenije z morjem. Na konferenci so bile sprejete naslednje resolucije: »Gospodarji savske in dravske banovine, zbrani na konferenci 6. julija na Sušaku, ugotavljajo naslednje: 1. Današnje zveze dravske banovine s primorsko obalo so take, da nikakor ne morejo pritegniti izmenjave dobrin te industrijsko in gospodarsko napredne banovine v naše luke, zaradi česar se promet usmerja po krajših potih v tuje luke in se odvaja pod tuje vplive. 2. To stanje povzroča veliko nacionalno in gospodarsko škodo ter je nevzdržljivo za interese našega skupnega gospodarstva in za prestiž države, da moramo neodvisni od tujih luk nuditi za služka tujim delavcem, dočim je v

primorskih sicer pasivnih krajih narodnih luk in nezaposlenih delovnih moči v izobilju. 3. Promet, ki nam zaradi pomanjkanja direktne zveze Slovenije z našim Kvarnerom odhaja preko tujine, znaša na leto 400.000 ton. Če računamo, da izgubi s tem naša država in naš kapital pri toni 200 dinarjev, kar je minimum, tedaj propade našemu narodnemu gospodarstvu in naši državi najmanj 88 milijonov dinarjev na leto. 4. V takih okoliščinah ne morejo naše luke pritegniti niti tranzita srednje - evropskega zaledja. V interesu našega narodnega gospodarstva je, da ta tranzit, posebno iz držav, s katerimi stojimo v ožjih gospodarskih zvezah, čimbolj usmerimo na našo luko. 5. Tudi promet tujcev iz Srednje Evrope, namenjen naši obali, je usmerjen v veliki večini na tuje luke in železnice na gornjem Jadranu, s čemer so oškodovani interesi naših železnic, našega parobrodarstva in vseh ostalih komponent gospodarstva. Na podlagi teh ugotovitev konferenca savske in dravske banovine: 1. Apelira na kraljevsko vlado, naj čimprej osvobodi blagovni in osebni promet in sploh vse gospodarsko življenje zapadne Jugoslavije, kar se bo zgodilo v onem času, ko se bo uvedla uzakonjena zveza, ki bo direktno vezala dravsko banovino s sušaško progo. 2. Znesek 2 milijona dolarjev, ki je bil v to svrhu zagotovljen iz Blairvega posojila in ni bil uporabljen, naj se likvidira in naj se z grajenjem brez odlašanja prične. 3. Da bi sušaški luški sistem mogel za-

dovoljiti potrebam prometa, namenjenega nam, naj se že letos dogotovi proga Baka—Bakar luka in izvede zveza z Martinščico. Na vse merodajne činitelje se naslavlja ta resolucija s prošnjo, naj ji posvete največjo pozornost, ker bi rešitev v njej poudarjenih vprašanj zadovoljila nujne in gospodarske potrebe.« Nato je bil izvoljen akcijski odbor, ki bo imel nalogo, da intenzivno dela za oživotvorenje tega načrta. Predsednik tega odbora je sušaški župan dr. Ružič, podpredsednika pa dr. Milan Vrbanič, predsednik zagrebške trgovske zbornice in Ivan Jelačin, predsednik ljubljanske zbornice za TOI.

d Katastrofa parnika »Karadjordja«. V noči od sobote na nedeljo okrog dveh je vozil naš luksuzni parnik »Karadjordja«, last Jadranske plovnice, proti Zadru. V ozkem Pašmanškem kanalu med Biogradom na morju in Zadrom je zavezil v »Karadjordja« italijanski parnik »Francesco Morosini«, last beneške družbe »San Marco«, ki vozi na progi Trst—Kotor. Na »Karadjordju« je bilo okrog 600 potnikov, med njimi skupina češkoslovaških in poljskih Sokolov, ki so se vračali proti Sušaku. Potniki so večinoma že spali Italijanski parnik je udaril »Karadjordja« z leve strani v trup in ga razkral v dolžini 12 metrov. Pri trčenju je našlo smrt 8 oseb, težko ranjenih je bilo 7, lahko ranjenih pa 20 potnikov. V neki kabini so našli vso družino mrtvo, v drugi kabini pa žensko, ki ji je bila odrezana glava. Od mrtvih je samo eden Jugoslovan, ostali so Čehi in Poljaki. Italijanski parnik, ki je tudi poškodovan, je vzel večino potnikov »Karadjordja« na krov in jih prepeljal v Zader, kamor so spravili tudi mrtvece in ranjence. Kapitan Prodan je preprečil potop »Karadjordja« s tem, da je s parnikom krenil proti obali, kjer je nasedel na pečino. Parnik »Karadjordja« je bil zgrajen l. 1913. v Angliji, ima 1.204 registrske tone, vozi 18 milj na uro in velja za najudobnejšo potniško

Zabava

je potrebna vsakemu človeku. Brez dvoma — igranje na različnih instrumentih tvori zelo lepoin koristno zabavo. Raditega pohiite še danes v veletrgovino

R. Stermecki
CELJE

kjer se vam bode postreglo z najrazličnejšimi godali: — Harmonika enoredna Din 250, 315, dvooredna Din 360, 450, trooredna Din 955, gramofoni 280, 345, 520, otroški Din 110, vijoline (gosi) Din 142, 315, 545, etui za vijolino Din 155, lok Din 49, mandolina Din 160, gitara Din 270, citre Din 380.

SAMO NAJBOLJŠI PROIZVODI SVETOVNO ZNANIH TVORNIC.
Nakup neprisljen.

povem enkrat Pepici — to bo gledala! Niti dočakati ne morem tega!

»Toda mati«, je ugovarjal mojster, »Pepica bi morala biti slepa, če ne bi videla, kaj se godi. Kaj preneseš posteljo, stol in mizico v žepu? To je ravno tako, kakor bi hotela prenesti sod vina ali divjačino mimo mitnice, ne da bi plačala užitnino. In misliš, da ne bo hišnik obesil tega na veliki zvon?«

»Hišnik mora molčati, stari«, je odgovorila gospa odločno, »to se mu zaukaže — sicer bo videl! Ti boš tudi molčal in jaz tudi, kar se razume samo ob sebi.«

»In Katinka?« je ugovarjal mojster.

»Stari, naša Katinka! To je taka dobra žival! Kakor da je ne bi poznal. Ta bi lahko spovedovala. — Tako, oče, in sedaj bom znesla z njo vse doli.«

»Ne, mati, nič ne boš nosila«, se je uprl Kondelik. »Za tako delo sedaj nisi. Dvigneš kaj, v križu ti kaj počni — in potem boš imela selitev. To bova že s Katinko uredila.«

In mojster je šel junaško s Katinko pod streho pri čemer pa seveda ni mogel ubraniti, da ga ne bi njegova žena spremljala. Čez pol ure je bilo tega v kuhinji cel kup, z veliko

zbirko pajkov seveda, katere so prebudili iz večnega spanja tam za dimnikom in ki so sedaj lezli po raztrganih pajčevinah. Deli doslužene postelje, trohneli stoli, star obešalnik za obleko, mizica, starodavna omara s predali — in bogve kaj še vse, se je nakupičilo v teku dolgih let v vseh kotih pod streho.

Mojster je gledal na kose pohištva resno, majal je z glavo in je slednjič spregovoril:

»Povej mi, mati, kje smo dobili to brkljarijo?«

»No, kje naj bi jo bili dobili?« je odgovorila gospa. »Nekaj je od doma po mami, nekaj smo zavrgli, ako si kupil kaj novega. Dragi moj, počasi se tega dosti nabere.«

»Nabere, mati, nabere. Vidim to. Mislim sem, da se je to že davno razsekalo in požgalo.«

»Stari, razsekalo! Kdo pa seka hišno opravo. To najdeš v vsaki hiši. Samo ko bi si ogledal enkrat prostoro pod praškimi strehami, videl bi —«

»Lepe stvari bi videl!«

»Le počakaj, stari, ko se to obriše. Cela bala bi bila to za kako bolj revno nevesto . . .«

»Revna bi morala biti«, je pokimal

mojster z glavo, »bogata ne bi vzela tega.«

»Toda nehaj vendar že enkrat«, se je namrdnila gospa Kondelikova. »To sploh ni zate.«

»Ne, ne, mati«, je pritrtil mojster in je ogledoval sebe in roke, ki so bile umazane od prahu in saj, katerih je bilo na vsem za prst na debelo. »Tole je prej za dimnikarja. Pogledaj, kako so se me prijele pajčevine — in po celem telesu me srbi. Lepe stvari si se domislila!«

Sedaj je prišla iz kleti Katinka s škafo in začelo se je čediti. Gospa Kondelikova je prišla cunjno, da bi brisala umite dele pohištva, toda mojster ji ni pustil.

»Pravim ti, mati, da pusti vse v miru. Ko sem že tako zamazan — daj sem cunjno bom pomagal Katinki!«

»Toda stari!« je sklenila gospa roki, ko je videla, da slači mojster suktnjo, zavihuje rokave in sega po cunji. »Kakor da bi ti kdo ukazal!«

»Ne boj se, mati«, je odgovoril mojster, »saj boš čakala, predno me pridobiš za to drugič. Nerad bi, veš, da bi onga — da bi vas bilo tu še večji kup . . .«

Gospa je pogledala Katinko, toda ta je umivala in pljuskala z vodo,

kakor ne bi ničesar slišala. Zato ni gospa Kondelikova soprogu odgovorila. Samo pripomnila je še:

»Da bi kdo sedaj prišel in te videl!«

»Potem bi videl, se je zavrnil mojster, »da nisim svojo ženo na rokah. Sicer pa — koga bi sedaj vrag prinesel — —«

V tem trenutku je mojster Kondelik gotovo pozabil, da vrag vselej prinese, kadar koga najmanj potrebujemo in vemo tudi, da vrag naravnost čaka na najugodnejši trenutek in da ima vselej koga pripravljenega, da nam ga malopridno potisne med vrata. In tako se je zgodilo, da je mojster komaj spregovoril besede, ki so bile v tem trenutku skoraj podobne kletvi, ko je vrag izpolnil svojo hudomušno dolžnost. Na stopnicah so se zaslišali koraki in med kuhinjskimi vratmi, ki so bila nastejaj odprta, se je pojavila postava, katere Kondelikova nista pričakovala in na katero sta sploh tudi pozabila. To je bila ženska postava, koščena in suha, priletna dama, oblečena po modi, ki bi lahko slavila kak spominski jubilej, dama z rdečimi lisami na obrazu — no, skratka, gospa Mukšnablova.

ladjo na naši obali. Strahovita nesreča je izzvala žalovanje v vseh jadranskih mestih.

d Vprašanje podružnice Obrtne banke v Ljubljani. Dne 2. t. m. se je vršila v Beogradu plenarna seja upravnega odbora državne Obrtne banke. Upravni odbor je med drugim sklenil, da se ne bodo otvorile nove podružnice, dokler ne bo popolnoma vplačana glavica v višini 75 milijonov dinarjev. Izjemo je napravil upravni odbor samo za Ljubljano in pooblastil g. Franchettija, da prouči možnost posrednega kreditiranja slovenskega obrtništva potom državne obrtne banke na ta način, da bi se do otvoritve lastne podružnice vršilo to kreditiranje potom kakvega sorodnega zavoda. Vprašanje znižanja obrestne mere se bo obravnavalo na eni prihodnjih glavnih sej, ker to ni samo zadeva Obrtne banke, marveč splošno kreditno vprašanje.

d Imenovanje novega župana v Rušah. Banska uprava v Ljubljani je razrešila ravnatelja g. Mirka Goriska, ki se je preselil v Beograd, funkcij obč. odbornika in župana v Rušah. Obenem so bili razrešeni svojih funkcij še 4 obč. odborniki in so bili imenovani: Davorin Lesjak, učitelj v pokoju in posestnik, za župana; za občinske odbornike pa gg. Ferd. Pšunder, župnik, Josip Ferk, žel. uradnik, Hinko Pogačnik, tovarnar in Feliks Čuček, delovodja, vsi v Rušah.

d Osebnosti. V Ljubljano so pripeli te dni naš poslanik v Washingtonu dr. Leonid Pitamic ter naša slavna tenorista Josip Rijavec in Mario Šimenc. Rijavec je prišel iz Berlina s soprogo in se je podal na odih v Rogaško Slatino, poslanik dr. Pitamic pa se je odpeljal na Madžarsko obiskat sorodnike.

d Smrtna nesreča v Rimskih toplih. V soboto 5. t. m. proti večeru je utonil pri kopanju v Savinji v Rimskih toplih zidar Štamol iz Loč pri Šmartnem v Rožni dolini. Bil je zaposlen pri gradnji kopališkega bazena na desnem bregu Savinje v bližini postaje. Po delu se je šel kopat v Savinjo, kjer ga je dohitela tragična smrt.

d Nov odvetnik na Jesenicah. V imenik odvetniške zbornice v Ljubljani je bil vpisan dr. Ivo Štampihar na Jesenicah, ki je služboval več let v Celju in se tukaj udeleževal tudi na kulturnem polju.

d Prevzem točilnice v žalcu. Točilnico Prve južnoštajerske vinarske zadruge v Žalcu, Graben št. 69. v hiši gdč. Mimi Žužove, je prevzela s 1. julijem znana in priljubljena strokovnjakinja ga. Josipina Medvedova. V točilnici so na razpolago po zmernih cenah priznana izvrstna vina imenovane zadruge in vse vrste delikates. Priporočamo poset te točilnice. 481

d Kdor hoče svež in zdrav ostati naj popije en- do dvakrat na teden pred zajtrkom kozarec naravne »Franc Jožefove« grenčice. Zdravniška poročila iz bolnišnične svedočijo, da radi pijejo »Franc Jožefovo« vodo zlasti bolni na črevesju, ledvicah, jetrih in želodcu, ker brez neprijet-

nih občutkov in posledic promptno odvaža. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

Pristno vino in sadjevec

prvovrstne kakovosti nudi po zmernih cenah **Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.**

Iz Celja in okolice

c Osebnosti. V soboto sta prispele v Celje z beograjskim brzovlakom minister dr. Kosta Kumanudi in admiral Wickerhauser. Minister dr. Kumanudi se je takoj nato odpeljal z avtom na Dobrno, admiral Wickerhauser pa z vlakom v Šoštanj. Minister dr. Kumanudi se je že včeraj popoldne vrnil v Beograd.

c Ciril - Metodov kres na Starem gradu. V petek, na predvečer praznika slovanskih blagovestnikov, sta zažgali obe podružnici CMD v Celju na Starem gradu mogočen kres. Tvdka »Pyrota« je oskrbela na Friderikovem stolpu razsvetljavo z umetnim ognjem ter spuščanje raket in zračnih bomb. Celjsko pevsko društvo in pevsko društvo »Oljka« sta efektno zapeli več slavju primernih pesmi. Predsednik moške podružnice CPD g. upravitelj Prekoršek je v lepem govoru očrtal pomen kresovanja in naloge Družbe sv. Cirila in Metoda ter pozval številno občinstvo, da se pridruži tej važni narodno-obrambni organizaciji. Zvečer so tudi na številnih vrhovih okrog Celja zažarili kresovi kot simbol ljubezni do bratov onkraj naših meja.

c Kres na Starem gradu je bil tudi v soboto zvečer. To pot so ga kurili člani raznih delavskih gospodarskih zadrug. Zbralo se je precej ljudstva, povečini delavcev, in polnoštevilen pevski zbor »Svobodek«, ki je zapel precejšnje število lepih pesmi, znanih večinoma že iz njegovega zadnjega nastopa v Celjskem domu. Potem pa se je praznovanje zadrugnega dne nadaljevalo prav animirano v gostilni pri Jichi, kjer so nastopili pevci z izbranimi zbori. Pri tej priliki je pevski zbor tudi praznoval god svojega pevovodje g. Preglja in mu izročil lepo zlato liro. Zadrugni dan se je nadaljeval v nedeljo z zborovanjem zadrugnikov v poslopju Delavske zbornice in popoldne z izletom zadrugnikov v Trnovlje.

c Ciril-Metodovi podružnici v Celju sta poslali glavnemu vodstvu v Ljubljano 2.400 Din, ki sta jih nabrali ob priliki letošnjega kresovanja.

c Povratek Sokolov - uslužbencev tvrde Baťa. V soboto 5. t. m. ob 12.43 je prispel v Celje poseben vlak, s katerim so se vračali češki Sokoli - uslužbenci tvrde Baťa v svojo domovino. Na kolodvoru se je zbralo le malo občinstva, ker večina ni bila pravočasno obveščena o prihodu Sokolov. Pristrčno pozdravljeni od domačinov so se gostje ob 12.55 odpeljali proti Mariboru.

c Avtobusna zveza Celje—Šoštanj—Dravograd. Avtobus, ki vozi iz Celja dopoldne ob 11.30 in prihaja v Šoštanj ob 12.55, ima tam zvezo ob 13. z avtobusom, ki vozi skozi Slovenjgradec ob 14.20 in prihaja v Dravograd ob 15. Potniki slednjega avtobusa (Dravograd—Šoštanj), ki odhaja iz Dravograda ob 11.30 in prihaja v Šoštanj ob 12.25, pa imajo zvezo na celjski avtobus, ki odhaja iz Šoštanja ob 13.45 proti Celju, kamor pride ob 15.10.

c Vzorni ženi v spomin! Poročali smo že, da je umrla 2. t. m. v Gaberju pri Celju ga. Ivana Grilčeva, soproga posestnika in mizarskega mojstra. Kako priljubljen je bila pokojnica je pokazal njen pogreb. Gospa Grilčeva je bila vzorna žena in mati. V svoji skromnosti ni silila v ospredje, a bila je svojemu soprogu zvesta družica, delila je z njim vse pretresljaje v življenju in mu bila zvesta pomočnica pri ustvarjanju eksistence. Svoje tri sinove je vzgojila v zavodne Jugoslovane-Sokole. Narodni in plemeniti ženi bodi ohranjen blag spomin!

c Umrl je v nedeljo 6. t. m. v javni bolnici v Celju 38-letni čevljarški mojster Ivan Košenina z Gomilškega, doma iz Kranja. N. p. v m.!

c Pregled javnih motornih vozil. V soboto 12. t. m. ob 15.30 se bo vršil pred mestno garažo na Sp. Lanovžu komisijonelni pregled vseh motornih vozil za javni promet (avtotaks in avtobusov). Vsi lastniki teh vozil se morajo ob navedenem času javiti komisiji s svojimi vozili. Lastniki ne bodo o pregledu posebej obveščeni.

c Nesreče. 24-letni dninar Luka Leskovšek iz Lepe njive pri Mozirju si je zlomil pri padcu levo roko v nadlehti. — V petek 4. t. m. je cirkularka odrezala 32-letnemu žagarju Ivanu Irmančniku v Kokarju kazalec desne roke. — Istega dne je neznan pes ugriznil 11-letno posestnikovo hčerko Marijo Klemenčičevo iz Poštene vasi pri Rogaški Slatini in ji močno razmesaril levo lice. — Dne 4. t. m. je povozil neki voz 65-letno Nežo Osetovo iz Šibenika pri St. Jurju ob juž. žel. Kolo ji je zmečkalo nogo v gležnju. — Vsi ponesrečenci se zdravijo v celjski bolnici.

c Gadje na produ. Včeraj popoldne so ubili kopalci na produ ob desnem bregu Savinje poleg posestva gosp. Luhna v Liscach tri gade. Eden gad je zlezel nekemu kopalcu med obleko in perilo, a k sreči ni nikogar pičil.

c Škandal s fekalijami. Te dni je dal neki posestnik navoziti na levi breg Savinje na zapadni strani Savinjskega dvorca fekalije, ki sedaj širijo po okolici strahovit smrad in onemogočujejo kopanje na tem delu brega. Breg je državna last in dotični posestnik menda nima pravice politi breg s fekalijami in s tem vznemirjati kopalce. Fekalije bi bilo treba že iz higijenskih razlogov takoj odstraniti.

c V Celjskem domu, ki ima priznano najboljši hotel v Celju, je poleg moderno opremljenih in renoviranih tujskih sob na razpolago prvovrstna restavracija, idealen senčnat vrt in avtogaraža. V hotelu se vrši vsak večer koncert. Hotel je znan tudi izven Slovenije, o čemur pričča stalen poset tujcev iz raznih krajev Jugoslavije in drugih držav.

ZAHTEVAJTE
oranžado „**VERO**“ limonado
POVSOD!

c Naznanilo. Slavnemu občinstvu javljam, da sem zopet prevzel bivšo restavracijo hotel »Balkan«, Gosposka ulica št. 7. in kot lovec predrugačil in podelil ime »Hubertus«, ki je varuh lovecev. Potrudil se bom slav. občinstvo postreči z dobro kuhinjo, pristno kapljico in z izdelki v poslopju se nahajajoče prekaževalnice. — Za obilen obisk se priporoča Drago Bernardi, hotelir. 482

c Opozorjamo na današnji oglas Prve južnoštajerske vinarske zadruge v Celju.

c Papirni odpadki se dobijo po najnižji ceni v Zvezni tiskarni.

c Proti solnčnim žarkom, ki škodujejo očesu, potrebujete solnčna očala, ki jih dobite najceneje pri tvrdki Anton Lečnik, Celje, Glavni trg, urar, zlatar, optik. 343

Krasne store,

preginjala, zavese, ročno in strojno delo izvršuje M. Šribar, Celje, Aleksandrova ul.

FR. KOCBEK:

Od Sušaka do Cetinja in Sarajeva

S ceste smo videli Cavtat, potem je nadaljna pokrajina skrita za morjem do Ercegnovega, nekdanjega glavnega mesta vojvodine Sava. Mesto ima ohranjenih še nekaj starih utrd; ime je gotovo nastalo po »hercogu« stare vojvodine. Pod turškim gospodstvom je bilo dvesto let in je videlo mnogo bojev kristjanov s Turki.

V okolici je mnogo zdravilišč, med katerimi je posebej omeniti idealno lepo ležeče kopališče Igallo. V zalivu stoji na gozdnatem pobočju prastari romarski samostan Savina, eden najčastitljivejših srbskih svetišč z dragocenimi relikvijami.

Iz Dubrovnika se voziš do Ercegnovega 49 km, od tod pa vedno ob obali štiridelne Boke Kotorske 46,5 km do Kotora. Boka Kotorska je nedvomno najimpozantnejši del Jadranske obale. Prištevajo ga k prvim prirodnim lepotam in k najboljšim lukam sveta. Vsa obala ima prastare naselbine, ki leže na podnožju visokega, sivega in golega gorovja ter tvorijo krasen in velik venec biserov.

Kmalu za Ercegnovim dosepeš v Zeleniko, začetno postajo bosansko-hercegovinske železnice, ki je važno trgovsko pristanišče in ima mornariško šolo. Skozi sotesko Kumbor je dohod v prostorni zaliv in vojno luko Tivat. Severno se zaliv zoži na 330 m širok prodor »Verige«, ki je bil v času vojne nevarnosti zaprt z verigami. Tam sta dve pravljici pustinj: Góspa od Škarpjela, umetni otok s cerkvijo in znamenitimi umetninami, ter Sv. Djuradji.

(Dalje prih.)

Sport

t Rokoborbe v Celjskem domu. V režiji M. O. v Celju so se pričele v petek 4. t. m. zvečer v veliki dvorani Celjskega doma mednarodne rokoborbe mojstrov iz 6 evropskih držav. Prvi večer je premagal poljski prvak Mahovecki atleta iz Like Bosniča v 22. minuti. V nefair igri je porazil italijanski prvak Marko de Petri prvaka Madžarske Belo Weisza, lepa borba med avstrijskim prvacom Fr. Kawanom in jugoslovenskim prvacom Janešem pa je ostala neodločena. V soboto 5. t. m. je premagal avstrijski mojster Kawan v 23. minuti Poljaka Mahoveckega, borba med Madžarom Belo Weiszom in Jugoslovanom Perom Janešom pa je končala neodločeno. Italijan de Petri je v 9. minuti porazil židovskega prvaka Sterna. V nedeljo 6. t. m. je premagal Stern v 13. minuti Bosniča, Poljak Mahovecki pa Italijana de Petrija. Borba med Avstrijcem Kawanom in Madžarom Weiszom je ostala neodločena in se bo danes nadaljevala. Doslej je bila to najzanimivejša borba. Rokoborbe so stalno dobro obiskane.

Dopisi

Laško. (Občni zbor Ciril-Methodove podružnice.) Dne 28. junija se je vršil v dvorani hotela »Savinje« v Laškem redni občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda. Po pozdravnih besedah predsednika g. Četine in odobrenju zapisnika zadnjega občnega zbora je poročal tajnik g. Zupanc, da je imela podružnica lani poleg občnega zbora 2 odborovi seji in 2 sestanka. Vseh odposlanih ozir. prejetih dopisov je bilo 48. Podružnica se je udeleževala

Kaj je to za 'na steklenka drobna, vitka, milovidna? Kdo je mala ta zelenka? Hm, hm, če ni malopridna?

To je »Vera«, sladko-vrezna oranžada-limonada; je pijača hladno-trezna; vsaka duša jo 'ma rada!

Samo na veliko!

SIR

Samo na veliko!

pravi švicarski v škatljah znamke **Chalet** in **Tiger** ter domači **Alpe** nudi najcenejše**Alojz Mastnak**

CELJE, KRALJA PETRA C, 22

veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga

Lastna pražarna kave

Mlin za dišave

pri proslavi praznika sv. Cirila in Metoda, pri slavnosti ob jubileju msgr. T. Zupana itd. in je v Družbinem koledarju po svoji delavnosti na srednjem mestu. Odbor je poslal centrali v Ljubljano 600 Din. Blagajnica gđc. Stegenškova je poročala, da je nabrala med člani 675 Din prispevkov in razpečavala tudi Družbine karte. Podružnica razpolaga s 1138.39 Din. Na predlog preglednika računov gg. Mayerja in Benka je bila izrečena blagajnici zahvala in absolutorij. Gosp. Velkavrh je poročal kot delegat o glavni skupščini. V novi odbor so bili soglasno izvoljeni sledeči člani: predsednik: Ivan Cetina, nadučitelj v p.; namestnica predsednika: Aneta Elsbacherjeva, soproga veletrgovca; tajnik: Blaž Zupanc, brivski mojster; blagajnica: Josipina Stegenškova, učiteljica; odborniki in odbornice: Juro Kislinger, upravitelj osnovne šole, Petrina Tropova, hotelirka, Ernest Mayer, prosvetni referent in Nina Drobničeva, učiteljica. Za preglednika računov sta bila izvoljena učitelj g. Vekoslav Benko in učiteljica gđc. Mila Kubica, za delegata za glavno skupščino pa gg. Ivan Cetina in Juro Kislinger.

Kino

Mestni kino Celje. Ponedeljek 7. julija: »Gaucho«. Sijajna pustolovska drama z visokih And v 7 dej. V glavnih ulogah Douglas Fairbanks in Mihajlo Vavić. — Od torika 8. julija dalje ostane kino zaradi vročine zaprt.

Ura bodočnosti

Tvrdba A. Lečnik v Celju, Glavni trg štev. 4 je montirala nad vhodom in v obeh stranskih izložbah svoje trgovine tri ure »Elektronom Jung-hans«. V trgovini sami je montirana normalna ura na nihalo, ki je priključena s kontaktom na električni vod. Električni tok navija to uro avtomatično, tako da tudi v slučaju kratkega stika v električnem omrežju teče še celih 18 ur brezhibno. Na to matično uro je mogoče priključiti 12 stranskih kazalnikov, ki kažejo popolnoma točno čas matične ure. Priključek se izvrši na ta način, da se zveže 6 stranskih ur z električnim vodom, 6 ur pa z zračno cevjo. Električne žarnice v urah segrevajo zrak in ta segreti zrak požene potom pritiska po gumijastih ceveh kazalce vsako minuto naprej. Isto izvrši električni tok pri stranskih urah, ki so zvezane z električnim vodom.

Te Elektronom-ure niso komplicirane ure. Montira jih lahko vsak lajik. Kažejo čas točno in kar je glavno, nikdar jih ni treba navijati in odpade vsled tega vsaka bojazen, da bodo ure obstale. Elektronomi so pripravni tako za privatna stanovanja, kakor za obrtne obrate, trgovine in tvornice. Nikdar ne more nastopiti slučaj, da bi kazale ure v posameznih prostorih obrata drugačen čas, kakor ga kaže matična ura v centrali.

Interesenti si lahko ogledajo te ure v trgovini g. Lečnika, kjer dobi-jo tudi potrebna pojasnila. 471

Krojaški pomočniki

se takoj sprejmejo. Ponudbe na R. Stermecki, Celje.

Učenec

z dobro šolsko naobrazbo (dobra spričevala) z vso oskrbo doma ali pri sorodnikih se sprejme takoj ev. avgusta-septembra. Veletrgovina R. Stermecki, Celje.

Stanovanjska posredovalnica

Prešernova ulica 6

nudi lepe sobe po različnih cenah. Posreduje tudi stanovanja, sobe in lokale po različnih cenah.

Sobe za dijake.

Najboljše pijače:

Citronada kg Din 18.—

Oranzada kg Din 18.—

Malinovec kg Din 18.—

za turiste, gostilne, kavarne itd.

Stara lekarna »Pri orlu« Mr. Ph. IVO TONČIČ
CELJE, Glavni trg — Aleksandrova ulica

Otroška posteljica

bela emajlirana, dobro ohranjena se ugodno proda. Cankarjeva c. 4/l. nadstropje desno. 2-2

Pletilje

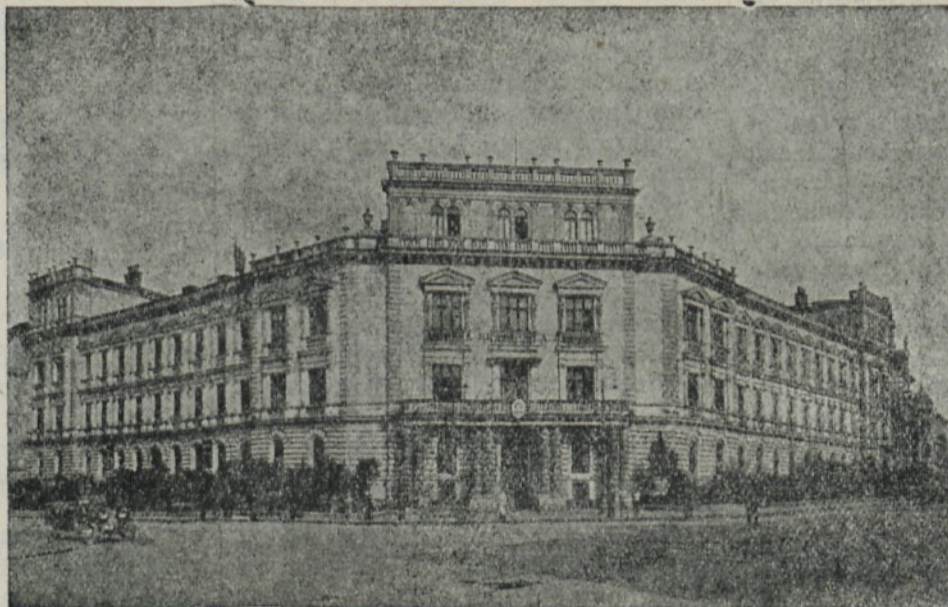
izurjene, sprejemem takoj. Ponudbe na B. Pušnik, Vojnik. 3-3

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo.

LASTNA KNJIGOVEZNICA izvršuje vsa v njeno stroko spadajoča dela. Ljudske knjižnice imajo pri vezavi popust.

ZVEZNA TISKARNA V CELJU

MODERNE TISKOVINE
vseh vrst: knjige, lepake, letake, pisemske glave, kuverte, vabila in drugo. Vam nudi v okusni izvedbi in po zmerni ceni

Urejuje Rado Pečnik. — Odgovoren za konzorcij »Nove Dobe« in Zvezno tiskarno Milan Četina. — Oba v Celju.

USTANOVLJENA LETA 1881.

Celjska posojilnica d. v Celju

Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obrestuje najugodnejše, nudi popolno varnost in izplačuje točno. — Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo. Izdaja Uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100,000.000.— še lastna glavica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14,500.000.—.

PODRUŽNICI:

MARIBOR

Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ

(v lastni hiši)

Zahvala.

Povodom boleznih in smrti naše nepozabne, nenadomestne, predobre soproge, mamice, hčerke, sestre itd., gospe

Ivane Grilec

soproge posestnika in mizarskega mojstra

nam je došlo od vseh strani nebroj dokazov sočutja. Ker se vsakemu posebej ne moremo zahvaliti, izrekamo vsem darovalcem prekrasnega cvetja, vsem, ki so spremili pokojnico na njeni zadnji poti, svojo iskreno zahvalo. Posebna zahvala g. zdravniku dr. Hočvarju za njegov res požrtvovalni trud, da bi rešil pokojnici življenje in se zato žrtvoval noč in dan, kakor tudi g. primariju dr. Rajšpu. Zahvala čast. sestri Mihaeli za vzorno nego v bolezni, zahvala prečastiti duhovščini, Sokolu v Celju in Šoštanju, Požarni brambi v Gaberju, Obrtnemu društvu — sploh naša najiskrenejša zahvala vsem, ki so nam lajšali bol v težkih urah.

V GABERJU, dne 5. julija 1930.

Ignac Grilec

soprog.

Adolf, Konrad, Slavko

sinovi.

Rodbini Pajk in Grilec.